

РЕШЕНИЕ

№ 1339

гр. София, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иво Дачев

Членове: Мария Георгиева
Асен Воденичаров

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Мария Георгиева Въззивно гражданско дело
№ 20231000500854 по описа за 2023 година

САС е сезиран с въззивни жалби, предявени от двете страни по т.д. 30/22 г. по описа на Окръжен съд – София. С решение по делото № 137/09.12.22 г. съдът, като е приел, че пострадалата пътничка в лек автомобил, участвал в ПТП – А. С., е пътувала без поставен пасажерски колан и така е съпричинила вредоносния резултат с 50%, е намалил общо определеното като дължимо обезщетение за неимуществени вреди до сумата от 20 000 лв., а това – за имуществени такива – до сумата 135.67 лв. Присъдена е законната лихва, дължима от настъпване на 15 дни след изтичане на срока за разглеждане на претенцията от застрахователя.

С въззивната жалба ищцата обжалва решението в отхвърлителните му части. Тя счита, че съдът не се е съобразил, че по-тежката травма (изискваща по-дълъг период на възстановяване – счупен поясен прешлен) би настъпила без значение на обезопасяването с колан и поради това съпричиняването не може да се определи като равностойно, отделно не е доказал, че колата е имала обзопасителни колани на задните седалки, че пълното определено от съда обезщетение е занижено, че обезщетение се дължи от предявяване на искането пред застрахователя за определяне на обезщетение, а не след изтичане на срока за произнасяне.

Въззивникът ответник ЗАД ДаллБогг Живот и Здраве АД обжалва осъдителния диспозитив по отношение на обезвредата за неимуществените вреди над сумата от 15 000 лв. Твърди, че ищцата се е възстановила бързо (за значително по-кратък период от визирания от съдебния медик), че болничният престой е бил кратък, лечението – консервативно. Необосновано е твърдението, че не е доказано наличието на предпазни колани – приета е автотехническа експертиза, установила, че спрямо конкретната марка и модел МПС има триточкови фабрични колани на всички места, а автоекспертът счита, че

счупването на гръдната кост е следствие от отвеждане и връщане на тялото в посоката на удара и при съприкосновение със седалката, костта се е счупила – травма, която не би настъпила, ако пътничката на задната дясна седалка би била с обезопасителен колан.

В производството пред въззивния съд не са събирани доказателства.

При служебна проверка въззивният състав установи, че е сезиран с допустими жалби, с които се оспорва правилността на валидно и допустимо съдебно решение. Дължи се произнасяне относно правилността на решението с оглед доводите за неправилност.

Въз основа доводите на страните, в рамките на очертания предмет на проверката, САС прави следните изводи:

Страните не спорят относно механизма на ПТП, настъпило поради отклоняване на вниманието на застрахован при ответника водач, нереагирал на обстоятелството, че движещата се пред него по двулентов двупосочен път кола намалява скоростта си и започва включване във второстепенен път, вдясно от този, по който колите пътували. Поради това настъпил заден ексцентричен удар. При него пострадала ищцата, която пътувала на задна пасажерска седалка. Тя била стабилизирана към носилка и прекарана в статично състояние до УМБАЛ Св. Анна София. Установени били счупване на гръдната кост и на четвърти поясен прешлен. Хоспитализацията е продължила 3 дни, а лечението е било с обездвижване на поясната област с ортопедично поясно помощно средство и прием на обезболяващи лекарства (главно дексофен – според представените касови бонове за закупувани лекарства). На с. 291 от първоинстанционното дело инж. А. Д. е посочил, че автомобилът е оборудван с предпазни колани, че поясната травма се е получила след напускане на пътното платно от автомобила и навлизането му в прилежащо крайпътно пространство, като травмата не би се предотвратила от пасажерски колан. Счупването на гръдната кост се дължи на удар на тялото в интериора на купето, а той не би се състоял при наличие на правилно поставен предпазен колан. Това становище се защитава и при приемане на експертизата в открито заседание (л. 301).

Като свидетел по делото е разпитана дъщерята на пострадалата – Е. С. (л. 302). Тя закупувала предписваните лекарства – инжекции, таблетки и всичко необходимо. След изписването майка ѝ не можела да се самообслужва, спяла на фотьойл и се изправяла чрез придръпване от друга вещ, гърдите ѝ болели при дълбоко вдишване. Приемала обезболяващи, защото имало болка във всякава поза. Гръдната болка продължила 2-3 месеца, а кръстът продължил да безпокои с болка ищцата до момента на разпита на свидетелката. От противовъзпалителните лекарства ищцата получила стомашни болки и заради кръвоизлив била хоспитализирана. Когато минали 2-3 месеца след катастрофата ищцата тръгнала отново на работа (работела като касиер-домакин), като до местоработата ѝ била откарвана от близките ѝ с кола. Поради невъзможност да стои права, тя преустановила да работи. Ищцата останала да живее в апартамента на дъщеря си, а семейството на последната се преместило в къщата на ищцата, която била с двор, тъй като ищцата не можела след катастрофата да се грижи за къщата и двора, а близките започнали да ѝ пазаруват.

При така събраните доказателства настоящият състав приема, че съучастие на пострадалата за достигане до вредоносния резултат е 25 %. Една от травмите (по-тежката-счупен прешлен) би настъпила независимо от поставянето на пасажерски колан. САС отчита не само boleвите страдания, но пълната промяна в начина на живот на ищцата – преустановила работа, променила местоживеенето си, престанала да е годна да обезпечавя

напълно самостоятелно бита си (близките ѝ пазаруват).

В същото време се забелязват обстоятелствата, че ищцата е лекувана консервативно, като пълното обездвижване и зависимост от близките е било краткосрочно. Макар в ново жилище, ищцата до момента води самостоятелен живот. Преустановила е да работи, но с оглед възрастта ѝ има висока вероятност това да би се случило независимо от уврежданията, станали при катастрофата. Няма упадък на двигателни функции. Има болков симптом, който се овладява с лекарства.

На база горното САС счита, че жалбата на ответника, базирана на аргумент за неправилно прилагане на чл. 52 ЗЗД е частично основателна. Справедлив еквивалент на страданията на ищцата е сумата от 26 700 лв. При зачитане на 25%-но съпричиняване на вредоносния резултат, в нейна полза следва да се присъди допълнително обезщетение в размер на още 25 лв.

При анализ на имуществените вреди и обстоятелството, че лумбостатичното помощно средство е закупено за лечение на несъпричинената от ищцата травма, а обезболяващите медикаменти и кръворазреждащите такива са били нужни комплексно за лечението на ищцата, САС приема, че ответникът следва да изплати в пълната сумата от 271.34 лв. или да доплати сумата от 135.67 лв. Общо ответникът дължи в полза на ищцата още 160.67 лв.

В частта за момента на изпадане на застрахователя в забава решението на първоинстанционния съд е правилно. Чл. 497 ГПК регламентира момента на изпадане на застрахователя в забава и първоинстанционният съд е отчел законната разпоредба.

Предвид пренебрежимо ниската стойност, с която САС изменя решението, страните следва да понесат разноски за процеса по направения от тях начин.

Водим от горното САС

РЕШИ:

Отменя решение № 137/09.12.22 г., постановено по т.д. 30/22 г. по описа на Окръжен съд – София в отменителните му части по отношение на обезщетението за неимуществени вреди за разликата между 20 000 лв. и 20 025 лв. и в частта за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в частта за сумата 135.67 лв. и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА на основание чл. 432 КЗ ЗАД ДаллБогг Живот и Здраве АД да заплати на А. Й. С. допълнително обезщетение за неимуществени вреди в размер на още 25 лв. и такова за имуществени вреди в размер на още 135.67 (сто тридесет и пет, 0.67) лв. или общо – сумата от 160.67 (сто и шестдесет, 0.67) лв., ведно със законната лихва от 29.01.21 г. до осъществяване на плащането.

Потвърждава решението в останалите му обжалвани части

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____